

SWEA Vandring den 9 april 2009

Så var det dags igen.....

.....för en SWEA-vandring i regi av Ingrid Widén. Målet denna torsdag, den 9 april, var **Notre Dame d'Afrique**, en imponerande kvinnoskulptur i trä och metall, i bergstrakterna ovanför Théoule sur Mer, också kallat Miramar. Det var andra gången gillt, som just denna flik av Esterelbergen skulle bestigas. I höstas hade vandringen ställts in p.g.a. regn, så det var inte så konstigt att 15-talet Sweor spejade ängsligt mot gråtunga skyar, men det klarade sig och inte förrän hela promenaden var genomförd, kom regnet.

Dessförinnan hade Ingrid börjat med att ta oss upp i de attraktiva villakvarteren, bebodda av kändisar och förmögna folk, bland dem Pierre Cardin som gäller som kreatör av vad som populärt uttryckt kallas "*Palais des bulbes*" märkligt formade huskroppar som förde tankarna till fantasifulla Barbapappa-hus med rundade former, helt i brunt. Ingrid berättade att under fagra sommarkvällar finns det tillfällen att gå på konsert i denna märkliga miljö. Det kunde vi tänka oss måste vara bra häftigt eftersom konsertscenen har hela vida havet som effektiv kuliss.

Den inramningen hade också vår vandring, där den slingrade fram högt upp på kullen längs steniga men lättgångna stigar. Den typiska buskvegetationen hade ännu mest grågröna toner, men inslagen av liljeväxter och andra medelhavsblomster fick oss att skönja vårens ankomst. Undersköna trakter, tyckte vi alla och kunde då och då slänga beundrande blickar mot grupperingar av hus på avstånd, där Ingrid och medicernon Christina Appeltofft, båda funnit var sitt drömboende. Närheten till böljande och utmanande vandringsleder kunde vi förstå, minskar inte behaget.

Sen dök hon då upp, den märkliga Notre Dame-statyn i fotsida klänning och med orientalisk krona på huvudet. Vi fick en efterlängtd matsäckspaus och tillfälle till prat omkring härkomst och anledning till denna berömda Pied Noir-symbol. Vad är egentligen Pied Noir? Ingrid och Christina kunde tillsammans skingra lite av mystiken och vi förstod att statyn får ses som symbol för den franska koloniseringen av Algeriet som varade fram till Algeriets självständighetsförklaring 1962. Men beteckningen **Pieds Noirs**, - svarta fötter? Jo, det lär hänga ihop med att fransmännen kallades så därför att de bar svarta kängor. Än i dag kan man höra fransmän i våra trakter refereras till som Pieds Noirs, men nu är de hemrepatrierade till Frankrike och har inte längre någon hemvist i Algeriet. Fast förenande band finns kvar – det kunde vi utläsa av alla plaketter med namn på olika föreningar som stöttat uppförandet av **Notre Dame d'Afrique**.

Hon var intressant att skåda i vart fall. På kvinnligt vis kan vi känna oss berörda av att det är en kvinnogestalt som står staty. Vackra ansiktsdrag hade hon dessutom.

Vi tackar Ingrid för denna fint upplagda vandring i Esterelbergen!

Vid penna: Tina Arnesson

Bakom kameran: Ingrid Widén

Alla Sweorna samlade